

mag. Anton Česen, direktor

PRAZNOVANJE SV. STANISLAVA, 13. 11. 2020, AKADEMIJA – POZDRAV

Dragi otroci in vzgojiteljice Vrtca Dobrega pastirja, učenci in učitelji Osnovne šole Alojzija Šuštarja ter Glasbene šole v Zavodu sv. Stanislava, dijaki, profesorji in vzgojitelji Škofijske klasične gimnazije in Jegličevega dijaškega doma, študenti Študentskega doma Janeza Frančiška Gnidovca, zaposleni v podpornih službah – čistilci, vzdrževalci, receptorji, kuhinjsko osebje ter duhovniki in ravnatelji v zavodu. Pozdravljam vse starše, sorodnike, prijatelje, nekdanje zavodarje ter alumne in dobrotnike zavoda, posebej darovalce v Sklad za pomoč družinam. Hvala, ker podpirate naša skupna prizadevanja za dobro mladih. Posebej pozdravljam vas, maturantke in maturanti, ki ste spomladi uspešno in odlično opravili zrelostni izpit. Želimo vam obilo poguma na vaših nadaljnjih življenjskih poteh. Čestitam vsem, ki boste prejeli posebne pohvale.

Na jutrišnji dan pred sto leti, 14. novembra 1920, se je v vasici Grmada nad Trebnjem rodil Alojzij Šuštar. Bil najstarejši od desetih otrok. Po uspešno končani osnovni šoli je želel iti študirat. Leta 1932 prišel v Šentvid. Ob začetku šolanja mu je bilo težko, vendar se je počasi navadil na novo okolje. V svojih spomilih je rad omenjal profesorje, pa tudi sošolce in druge gojence. Vedno je bil hvaležen za to življenjsko izkušnjo, ki je pomembno oblikovala njegovo nadaljnjo življenjsko pot. Škofijsko klasično gimnazijo je z odliko na maturi končal leta 1940.

Po končanem študiju teologije je kot duhovnik deloval v različnih krajih, predvsem v Švici in bil zadolžen za različne odgovorne naloge v Cerkvi. Leta 1978 se je vrnil v Slovenijo in bil leta 1980 imenovan za ljubljanskega nadškofa in metropolita. V tistem letu je organiziral praznovanje 75-letnice prve slovenske gimnazije – Škofijske klasične gimnazije. K sodelovanju je povabil nekdanje profesorje, sošolce in prijatelje. V Šentvidu je bila v stavbi Zavoda sv. Stanislava v tistem času vojašnica. Praznovanje obletnice zavoda je potekalo v dveh delih: 12. novembra je bila sveta maša za pokojne profesorje in dijake v župnijski cerkvi in nato 13. novembra slovesna maša v ljubljanski stolnici ter slavnostna akademija v dvorani Teološke fakultete. Po tem veličastnem dogodku so »zavodarji«, kot so se imenovali nekdanji dijaki, organizirali srečanje z mašo in druženjem ob koncu meseca junija, v spomin na obletnico mature, in ob prazniku sv. Stanislava. Praznovali so v župnijski cerkvi v Šentvidu.

Ob ustanovitvi nove države se je že v letu 1991 na pobudo zavzetih staršev porodila želja za katoliško šolo v Ljubljani. Že konec istega leta je Vlada Republike Slovenije sprejela sklep, da se stavba zavoda vrne ljubljanski nadškofiji. Začela se je obnova stavbe in 13. novembra 1992 je stopil v veljavo akt o ustanovitvi Zavoda sv. Stanislava, ki ga je podpisal nadškof Alojzij Šuštar. Med sveto mašo je nadškof Šuštar poudaril, da »bo Zavod sv. Stanislava tudi eden od velikih spomenikov na zgodovinsko leto 1992. Najprej bo to spomenik na korenine, iz katerih je slovenski narod živel toliko stoletij, na korenine krščanske vere in povezanosti s katoliško Cerkvijo, v tem stoletju pa na korenine vzgoje in izobrazbe ter kulture duha in srca.«

Nadškof Šuštar je celotno delo obnove stavbe, nastajanja gimnazije in dijaškega doma pozorno spremljal. Sodoživljal rast in razvoj zavoda, se udeleževal zavodskih prireditev in se veselil njihovega uspeha. Od leta 1997, ko se je upokojil, je živel v zavodu v stanovanju v tretjem

nadstropju, zato se je razširilo reklo, da je »nadškof angel varuh zavoda«. Med nami je živel mirno življenje. Velikokrat je ponavljal, kako je hvaležen za zavod, za dijake in vse, ki tu delajo. Veliko časa je posvetil osebni molitvi. Po zajtrku in kosilu je dežurnemu dijaku nesel pomarančo ali kakšno drugo sadje. Večini dijakov je ostal v spominu prav po tej preprosti gesti bližine in pozornosti.

Njegova življenjska pot se je končala 29. junija 2007. V tistem času je bilo vse pripravljeno za ustanovitev katoliške osnovne šole. Le imena še ni bilo. V tistem trenutku je postalo jasno, da se bo imenovala Osnovna šola Alojzija Šuštarja.

Nadškof Šuštar je bil z zavodom tesno povezan. Letos nas spremlja njegovo škofovsko geslo *Božjo voljo spolnjevati*. Sam je pričeval, da je mnogokrat doživel blagoslov, ko je poslušal Gospoda in iskal ne svojo, temveč njegovo voljo. Leta 2000 je nagovoril takratne maturante in povzel svoje misli o zavodu, o vzgoji in poslanstvu mladih. *»Priporočam vam, da bi tudi, ko boste zapustili Škofijsko klasično gimnazijo, skrbeli za poglobljanje verske izobrazbe, predvsem pa, da ne bi pozabili na molitev in da bi ostalo med vami lepo in globoko prijateljstvo, da bi nihče ne bil osamljen v življenju. Med nekdanjimi zavodarji je bila zelo velika povezanost in so se vedno znova srečavali. Tudi med vami naj bo tako.«*

Hvaležni smo za našega ustanovitelja in za vse, ki so do sedaj tu delovali in se šolali. Navdih za nas so nadškofov svetniški lik, njegove molitve, njegova ljubezen do zavoda, njegovi darovi strpnosti in sprejemanja vsakega človeka in njegov pogum. Naj nam bo svetilnik, da bi znali odgovarjati na znamenja časa in živeti po Božji volji.

Dragi prijatelji, letos na drugačen način praznujemo god našega zavetnika. Takole, na daljavo vam želim lep večer.